

HỒI THỨ HAI TRĂM LINH HAI
QUẢ XÚNG DANH HÀO KIẾT ĐƯƠNG THỜI

Quy nhị nương tức giận đáp :

- Các người giở những trò dùng muối hương, hạ thuốc mê để ám toán người ta thì chỉ là quân tiểu tặc vô liêm sỉ, không đáng hỏi tên lão nương.

Cổ Chí Trung giơ đao lên hăm dọa. Không ngờ Quy nhị nương tính khí cương cường, chẳng sợ hãi gì, càng thóa mạ tàn tệ hơn.

Vi Tiểu Bảo nói:

- Sư phụ ! Bọn chúng họ Quy. Quy là con rùa đen. Bọn chúng ba người thì hai rùa già một rùa non. Để tử hã giết con rùa nhỏ rồi sẽ tính.

Gã rút đao trủy thủ chỉ vào cổ họng Quy Chung.

Quy Nhị nương thấy Vi Tiểu Bảo muốn hạ sát con trai, trong lòng rất đổi hoang mang, la âm lên:

Thằng tiểu quỷ kia ! Mi có giỏi lại đây hạ sát lão nương, chớ đừng đụng đến một sợi lông của con ta.

Vi Tiểu Bảo cười đáp :

- Ta chỉ thích giết rùa con chứ không muốn giết rùa già.

Gã vừa nói vừa khẽ đâm mũi đao một chút.

Thanh trủy thủ này chặt sắt như cắt bùn. Gã chỉ khẽ đâm một chút mà mũi đao sắc bén đã xuyên thủng làn da, máu tươi chảy ra lênh láng.

Vi Tiểu Bảo lại bắt chước tiếng Quy Chung la lên :

- Má má ơi ! Hắn ... hắn giết chết hài nhi rồi !

Quy nhị nương rất đổi bồn chồn, lớn tiếng quát :

- Dừng... đừng giết con ta !

Vi Tiểu Bảo đáp :

- Bây giờ sư phụ ta hỏi câu nào mụ phải trả lời câu ấy. Có thể thì ta mới hoãn việc hạ sát thằng con bảo bối bệnh hoạn của mụ trong vòng nửa giờ.

Quy nhị nương nghe Vi Tiểu Bảo nói tạm thời chưa giết con mụ ngay, mới yên tâm được một phần.

Vi Tiểu Bảo lại giả vờ ho sù sụ, và học tiếng Quy Chung thúc giục :

- Má má ơi ! Hài nhi ... hài nhi nổi cơn ho muốn chết ... lại bị mũi đao nhọn đâm vào cổ họng. Không chừng toàn thân hài nhi còn bị băm nát ra như tương ...

Gã nói tới đây lại nổi cơn ho.

Hết cơn ho, nói tiếp :

- Má má nói ẹ đi thôi ! Không thì chúng giết chết hài nhi bây giờ ...

Gã bắt chước rất giống thanh âm Quy Chung khiến Quy nhị nương nghe thấy toàn thân ớn da gà. Mụ la lên :

- Dừng ... đừng bắt chước tiếng nói của con ta.

Vi Tiểu Bảo vẫn học giọng Quy Chung nói tiếp :

- Má má ! Má nói đi ! Hài nhi lại đau bụng nữa, sắp bể bụng lòi ruột ra bây giờ.

Quy nhị nương không nhẫn nại được, đành đáp :

- Được rồi ! Trượng phu của ta là Thần quyền vô địch Quy nhị hiệp ở phái Hoa Sơn. Khi lão oai danh lừng lẫy Trung Nguyên, các người còn là những tên tiểu mao tặc chưa được chuyển kiếp đầu thai.

Trần Cận Nam nghe nói hai nhân vật này là vợ chồng Thần quyền vô địch Quy Tân Thụ, tiếng tăm lừng lẫy đã lâu ngày thì không khỏi sinh lòng kính trọng. Ông lại nghĩ tới bản lãnh Ngô Lục Kỳ cao thâm là thế mà những anh em Hồng Thuận đường được mục kích lúc y bị hại thuật lại thì chỉ có một mụ già và một hán tử bệnh hoạn ra tay cũng đánh ngã được mười mấy cao thủ của Hồng Thuận đường, rồi đánh ba quyền là Ngô Lục Kỳ mất mạng ngay, bị địch nhân cắt lấy thủ cấp. Ông biết không phải đối phương mạo danh mà chính là nhân vật khét tiếng mấy chục năm về trước. Có điều ông chưa hiểu Quy Tân Thụ lâu nay không xuất hiện trên

chốn giang hồ mà sao bỗng nhiên lại gây nên vụ thảm họa này. Ông đoán nội vụ tất có duyên cớ trọng đại, liền nhìn Quy Tân Thụ kính cẩn chấp tay thi lễ nói :

- Té ra đây là vợ chồng Thần quyền vô địch Quy nhị hiệp ở phái Hoa Sơn. Tiểu nhân là Trần Cận Nam thất lễ mất rồi.

Ông vươn tay quét một cái cắt đứt dây cột Quy Tân Thụ, rồi nắm bóp sau lưng lão để giải khai huyết đạo.

Tiếp theo ông quay lại rút đứt giây trói Quy nhị nương và Quy Chung

Vì Tiểu Bảo rất đổi hoang mang la lên :

- Sư phụ ! Ba người này lợi hại vô cùng ! Không thể buông tha họ được.

Trần Cận Nam tủm tủm cười đáp :

- Quy nhị nương trách mắng chúng ta hạ thuốc mê là hành động của bọn đê mạt trên chốn giang hồ thì dù Thiên Địa Hội chúng ta không hạ thuốc mê cũng coi như đã hạ rồi. Quy nhị hiệp nội công thâm hậu khôn lường thì thứ mông hăn được tầm thường làm sao khiến lão nhân gia hôn mê được ? ...

Vì Tiểu Bảo đáp :

- Phải lắm ! Phải lắm ! Bọn Thiên Địa Hội chúng ta không hạ thuốc mê.

Gã lẩm bẩm :

- Bà bà tỷ tỷ đã đổi thuốc độc để hạ bọn này thì không thể bảo là của ta được.

Quy Tân Thụ đập tay trái vào lưng bà vợ và cậu con để giải khai huyết đạo cho hai người. Thủ pháp của lão còn mau lẹ hơn Trần Cận Nam nhiều.

Lão gật đầu nói :

- Quả không phải thứ mông hăn được tầm thường mà là thuốc độc cực kỳ lợi hại.

Lão vươn tay nắm huyết mạch cho Quy Chung, chỉ sợ con mình đã bị tổn thương.

Quy nhị nương ngưng thần nhìn trượng phu hỏi :

- Thế nào ?

Quy Tân Thụ đáp :

- Hiện giờ chưa việc gì.

Lão nghĩ lại trước khi ngắt xiu đã đối chưởng với một người. Công lực người đó rất kém cỏi, nhưng phép luyện công hiển nhiên là đường lối của phái Hoa Sơn. Lão lại nhớ tới thân pháp chạy nhảy trong đám loạn thạch của Song Nhi cũng đúng là khinh công phái Hoa Sơn, liền dương mắt nhìn ra thì thấy cô ở trong đám đông.

Song Nhi thấy mắt lão lấp loáng ánh tinh quang không khỏi bỏ vía, chùn lại đứng phía sau Vi Tiểu Bảo.

Quy Tân Thụ hỏi :

- Con tiểu nha đầu kia ! Người lại đây ! Phải chăng người ở phái Hoa Sơn.

Song Nhi đáp :

- Tiểu nữ không chịu đâu. Lão đã giết tệt nghĩa huynh là Ngô đại ca, vậy tiểu nữ phải báo thù cho y. Tiểu nữ ... chẳng phải là người ở phái Hoa Sơn nào hết.

Nguyên Hà Dịch Thủ ngày trước đến Trang gia có truyền dạy võ công cho bọn Tam thiếu nhưng và Song Nhi, nhưng không chính thức thu làm đồ đệ mà mục cũng không cho họ biết mình ở môn phái nào. Vì thế ba chữ "phái Hoa Sơn" bữa nay Song Nhi mới nghe thấy là lần đầu.

Quy Tân Thụ không chấp với cô bé nhỏ tuổi.

Đột nhiên lão đề tụ chân khí vào huyết Đan điền, đồng dặc cất tiếng hô :

- Bọn đồ tử đồ tôn của Phùng Nan Dịch đâu ? Các người ra cả đây !

Lão hô câu này không lớn tiếng mà chân khí cũng làm rung chuyển cho bụi cát trên nóc nhà rớt xuống lả tả.

Lão nghĩ tới sư huynh sư đệ đồng môn có ba người thì bọn đồ đệ của Viên Thừa Chí đều ở hải ngoại, đại sư huynh là Hoàng Chân qua đời đã lâu. Môn hộ phái Hoa Sơn do đại đệ tử của Hoàng Chân là Phùng Nan Dịch nắm giữ. Trong trang đã có đệ tử phái Hoa Sơn thì tất nhiên chúng thuộc về hệ thống của Phùng Nan Dịch.

Ngờ đâu lão hô hoán hồi lâu, trong nội đường vẫn yên lặng như tờ, không một tiếng động.

Trần Cận Nam lại lên tiếng :

- Xin trình đề Quy tiên bối hay : Năm trước anh hùng trong thiên hạ đã mở cuộc đại hội ở phủ Hà Gian. Anh em uống máu ăn thề, quyết chí đồng tâm hiệp lực trừ diệt tên đại Hán gian Ngô Tam Quế. Chính lệnh sư diệt là Phùng Nan Dịch tiên bối chủ tọa cuộc sát qui đại hội này. Thế mà sao Quy tiên bối lại đi bắt tay Ngô Tam Quế, sát hại nghĩa sĩ Ngô Lục Kỳ của tề hội ? Tiên bối làm như vậy há chẳng đau đớn cho mình mà sung sướng cho kẻ thù ?

Lời nói của ông tuy rất lịch sự , nhưng giọng nói sắc bén đầy vẻ trách móc.

Quy nhị nương đưa mắt lườm Trần Cận Nam đáp :

- Ta từng nghe nói : "Ai chưa biết Trần Cận Nam đã tự xưng là anh hùng cũng uống mà thôi." Khi các hạ chưa ra đời, vợ chồng ta đã tung hoành thiên hạ. Câu này có lẽ phải chờ các hạ ra đời rồi bọn ta mới xứng đáng là người anh hùng. Ha ha ! Thật buồn cười đến nẻ ruột.

Trần Cận Nam nói :

- Bản lãnh của tại hạ không bỏ làm trò cười cho hiền phu phụ Quy nhị hiệp. Sở dĩ bạn hữu giang hồ đem lòng nể vì tại hạ, chẳng qua là do tại hạ hành động phân minh hắc bạch, chứ không đến nỗi làm chuyện hồ đồ, sai quấy, tử như kết thân với giặc mà thôi.

Quy nhị nương tức giận hỏi :

- Phải chăng ngươi mặt sát bọn ta hành động hồ đồ, kết giao với địch ?

Trần Cận Nam đáp :

- Tại hạ không dám .

Quy nhị nương hỏi :

- Ngô Lục Kỳ làm nanh vuốt cho địch lại là một vị quan lớn của bọn Thát Đát, hà hiếp trăm họ người Hán chúng ta. Thế mà các ngươi gọi hắn một điều Ngô đại ca, hai điều Ngô đại ca, há chẳng là hành động hồ đồ, kết giao với giặc ?

Mã Siêu Hưng lớn tiếng :

- Ngô đại ca người ở Tào mà lòng ở Hán. Y làm Hồng Kỳ hương chủ Hồng Thuận đường trong Thiên Địa Hội, một tay nắm giữ binh quyền. Khi nào có cơ hội là lập tức đẩy quân tấn công bọn Thát Đát. Thưa các vị huynh đệ ở Hồng Thuận Đường ! Tiểu đệ nói vậy có đúng không ?

Hơn hai chục tên ở Hồng Thuận Đường đồng thanh đáp :

- Đúng thế !

Mã Siêu Hưng hô :

- Các vị hãy phanh ngực ra để hai vị đại anh hùng coi xem.

Hơn hai mươi người tay cầm vật áo phanh ra để lộ tám chữ thích vào trước ngực "Thiên địa phụ mẫu, phản Thanh phục Minh". Nét chữ sâu vào da thịt.

Quy Chung từ nãy tới giờ ngồi yên lặng, bỗng hắt ngó thấy trước ngực hơn hai chục người thích tám chữ, hắt không nhìn được, vỗ tay reo :

- Thú quá ! Thú quá !

Quần hùng Thiên Địa Hội đều giương cặp mắt tức giận lên trừng trừng nhìn hắt.

Trần Cận Nam ngó Quy Tân Thụ hỏi móc :

- Lệnh lang cho là thú quá. Hiền phu phụ tính sao ?

Quy Tân Thụ trong lòng bút rút, không bút nào tả xiết. Lão lắc đầu nhìn Quy nhị nương nói:

- Giết lắm người mất rồi.

Quy nhị nương cũng nói :

- Chúng ta mắc mưu tên gian tặc Ngô Tam Quế.

Mụ vươn tay rút lấy thanh đơn đao cài ở sau lưng Mã Siêu Hưng để đâm vào cổ mình.

Trần Cận Nam la hoảng :

- Dừng ...

Ông vươn tay mặt ra chụp lấy cổ tay trái mục.

Quy nhị nương phóng chuồng tay mặt đánh tới. Trần Cận Nam vùng tay trái lên đỡ. Chuồng lực đụng nhau, cả hai người cùng lảo đảo một cái.

Trần Cận Nam dùng hai ngón tay trái cặp lấy sống đao.

Quy nhị nương lại phóng tay mặt đánh vào trước mặt đối phương.

Nếu Trần Cận Nam lảng tránh thì không đoạt được thanh đao. Vừa rồi ông sợ mục tự tử phải đối chuồng với mục. Ông biết mục tuổi già, nội lực không hùng hậu bằng mình. Nhưng mục ra tay nhanh như điện mà công phu quyền chuồng rất cao minh. Nếu ông lùi lại một bước mà tay không thì khó lòng đoạt được thanh đao ở trong tay mục. Ông đành đưa ngực ra chịu đựng phát chuồng của đôi phương đánh trúng đến "bình" một tiếng.

Quy nhị nương vừa ngăn người ra một chút, hai ngón tay trái Trần Cận Nam liền nhàn cơ hội này rút lệ về, đoạt được thanh đao trong tay mục.

Bây giờ Trần Cận Nam mới lùi lại, "oẹ" một cái, miệng nhỏ ra búng máu tươi.

Giả tử giữa lúc Quy nhị nương vùng đao tự vẫn mà Quy Tân Thụ ra tay có thể cản trở mục một cách dễ dàng; nhưng lão buồn vì chuyện giết lầm Ngô Lục Kỳ, trong lòng rất lấy làm hổ thẹn, không còn mặt mũi nào nhìn thấy anh hùng thiên hạ nữa. Chính lão cũng nảy ra ý niệm tự tử để tạ tội, nên lão không cản trở bà vợ.

Bây giờ lão thấy Trần Cận Nam mạo hiểm đưa mình ra hứng lấy đòn đánh mới đoạt được thanh đao ở trong tay mục, lão càng thêm phần hổ thẹn và cảm động. Có điều lão mồm miệng vùng về, chỉ nói được một câu :

- Trần Cận Nam quả xứng danh hào kiệt đương thời. Tiếng đồn thật là không ngoa.

Trần Cận Nam phải đứng vịn vào bàn để điều hòa hơi thở một lúc mới nói :

- Đã không biết là không có tội. Kể đầu tội gây nên vụ sát hại Ngô đại ca là Ngô ... Ngô Tam...

Ông nói tới đây lại thổ máu tươi.

Nên biết Quy nhị nương tuy đã tuổi già, nhưng công lực so với ngày trước cũng còn đến quá phân nửa. Trần Cận Nam vì muốn đoạt cho bằng được khí giới

của mù mà phải ráng vận công húng chịu đòn đánh. Phát chuông của mù thực rất trầm trọng.

Quy nhị nương đổi giọng nói :

- Trần Tổng đà chúa ! Nếu lão thân lại nhất định tự tử thì không khỏi có phụ tấm thịnh tình của Tổng đà chúa. Nhưng vợ chồng lão thân quyết đi giết Hoàng đế Thát Đát rồi giết cả tên gian tặc Ngô Tam Quế.

Dứt lời , mù quì mọp xuống đất hướng về phía thủ cấp Ngô Lục Kỳ lạy ba lạy.

Trần Cận Nam nói :

- Ngô Lục Kỳ đại ca hành động cực kỳ bí mật. Y dành để số đông anh hùng trên chốn giang hồ thỏa mạ là kẻ bất trung cho khỏi tiết lộ cơ mưu. Hiện phu phụ chuyển này ra tay không ngoài mục đích trừ diệt Hán gian. Chỉ đáng tiếc ... chỉ đáng tiếc...

Ông nói tới đây không nhìn được lại tuôn đôi dòng lệ.

Vợ chồng Quy Tân Thu cũng một quan niệm như ông, đã quyết định đi hành thích vua Khang Hy và hạ sát Ngô Tam Quế xong rồi sẽ tự tử để tạ tội với Ngô Lục Kỳ. Song lúc này hai lão không muốn nói nhiều liền chấp tay nhìn Trần Cận Nam cáo từ :

- Trần Tổng đà chúa ! Bây giờ hãy xin tạm biệt.

Trần Cận Nam nói :

- Xin nhị vị hãy dừng bước để tại hạ có lời trình bày.

Vợ chồng lão Quy tay dặt tay con muốn đi ngay, nghe Trần Cận Nam nói vậy liền dừng bước quay đầu lại.

Trần Cận Nam nói tiếp :

- Ngô Tam Quế đã đẩy quân từ Vân Nam. Thiên hạ đại loạn đến nơi rồi. Đây chính là cơ hội rất tốt để khôi phục lại giang sơn của người Hán chúng ta. Hiện còn rất đông anh hùng thiên hạ bữa nay đều tụ hội ở kinh sư để thương nghị kế hoạch. Chúng ta đã chí đồng đạo hợp, vậy hai vị tiền bối cùng lên Bắc Kinh hội họp với bọn tại hạ nên chăng ?

Quy Tân Thụ trong lòng rất hồ thẹn, không muốn ngó thấy ai liếc lắt đầu rồi toan tiếp tục cất bước.

Vì Tiểu Bảo nghe hai người nói đi hành thích Hoàng đế, trong lòng không khỏi lo ngại vì bản lĩnh hai nhân vật này cực kỳ cao thâm và tiểu Hoàng đế chưa kịp phòng bị, rất là nguy hiểm. Gã liền la lên :

- Đây là một vụ trọng đại nhất thiên hạ mà lệnh lang thần trí hồ đồ, hành động vô ý thức. Nếu lần này lại hỏng việc thì dù cả ba vị có tự sát cũng không khỏi xú ...xú khí vạn niên.

Gã thường nghe người ta nói đến thành ngữ "Di xú vạn niên" nhưng trong lúc thăng thốt gã nói trật thành "Xú khí vạn niên".

Tuy gã nói trật thành ngữ, nhưng vợ chồng Quy Tân Thụ cũng hiểu ý tứ.

Quy Tân Thụ tự biết mình võ công cao cường, nhưng không hiểu rõ công việc, chẳng thể mà lão đã nghe lời Ngô Tam Quế, gây nên lỗi lầm trọng đại. Lão không khỏi hồi hộp nghĩ thầm :

- Việc hành thích Hoàng đế quả là một việc rất lớn, quan hệ đến vận khí của quốc gia, không thận trọng thì hỏng mất.

Vì Tiểu Bảo lại nói :

- Hiện nay Hoàng đế này còn nhỏ tuổi chưa hiểu việc đời được mấy. Nếu hai vị giết y đi để một tên Thất Sát lớn tuổi và lợi hại lên làm Hoàng đế thì giang sơn của người Hán chúng ta khó lòng đoạt lại được. Đại sự sẽ hư hại về tay các vị.

Quy Tân Thụ lẩm nhẩm gật đầu liền trở lại.

Trần Cận Nam nói :

- Thừa nhĩ vị tiên bối ! Thằng nhỏ này còn non nớt quá, ăn nói chẳng ra bề bậc nào hết, xin hai vị miễn trách.

Ông chấp tay xin lỗi rồi nói tiếp :

- Những nỗi lo âu của gã chẳng phải hoàn toàn vô lý. Vậy chúng ta cần thương nghị kế hoạch hoàn hảo. Đối với công cuộc trọng đại này, chúng ta hãy vận trù mưu lược rồi hãy hành động nên chăng ?

Quy Tân Thụ bụng bảo dạ :

- Một phen lỗi lầm đã là quá, không thể để lỡ đến lần thứ hai. Ta chẳng nên nhân mỗi phần nộ nhất thời, hành động lỗ mãng mà thành thiên cổ tội nhân.

Lão liên đáp :

- Được rồi ! Bọn lão phu kính cẩn vâng lời chỉ dẫn của Tổng Đà chúa.

Trần Cận Nam nói :

- Tại hạ không dám. Đáng mai chúng ta cùng đến Bắc Kinh. Đêm nay đến chỗ trọ của thằng nhỏ này hội họp. Hai vị tính sao ?

Quy Tân Thụ lẩm nhẩm gật đầu.

Trần Cận Nam hỏi Vi Tiểu Bảo :

- Người đã có chỗ trọ chưa ?

Vi Tiểu Bảo đáp :

- Đệ tử vẫn ở trong hẻm Đồng Mạo tại mé đông thành.

Trần Cận Nam nói :

- Thưa hai vị tiền bối ! Tối nay bọn tại hạ tụ hội ở Tử Tước phủ trong ngõ Đồng Mạo mé đông thành Bắc Kinh, cùng nhau thương nghị đại sự.

Vi Tiểu Bảo nói :

- Thưa sư phụ ! Xin sư phụ đừng bức mình. Chỗ của đệ tử hiện nay là phủ Bá tước.

Trần Cận Nam nói :

- Chà chà ! Người lại thăng quan nữa rồi.

Quy nhị nương trợn mắt lên nhìn Vi Tiểu Bảo hỏi :

- Người là diệt tử của Ngô Tam Quế cũng là người ở Tào mà lòng ở Hán muốn vì đại nghĩa mà trừ diệt thân nhân chăng ?

Vi Tiểu Bảo cười đáp :

- Tiểu tử chẳng phải là diệt tử của Ngô Tam Quế mà là cháu trời ơi đất hỡi của lão.

Trần Cận Nam quắc mắt ra chiều tức giận quát mắng :

- Trước mặt những bậc tiền bối, ngươi không được ăn nói giỡn cợt vô lễ như vậy. Mau dập đầu tạ tội đi !

Vi Tiểu Bảo dạ một tiếng lom khom cúi quì xuống nhưng còn dènh dàng để kéo dài thời gian.

Quy Tân Thụ giơ tay lên một cái ra hiệu cho vợ con và tùy bộc rồi trở gót ra cửa. Lão biết rõ bên ngoài không có chỗ nào trú ngụ nhưng chẳng thà chịu đói khát ngủ ngoài hoang dã chứ không muốn để cái mặt dày phải nhìn thấy quần hùng Thiên Địa Hội nữa.

Quy Chung từ thuở nhỏ không có bạn chơi xứng đôi vừa lứa. Nay gã thấy Vi Tiểu Bảo ăn nói linh lợi , tuy gã nhỏ tuổi nhưng chơi đùa rất thích thú. Hắn liền nhìn gã vẫy tay nói :

- Chú nhỏ kia ! Ngươi đi theo ta để bầu bạn vui chơi cho thỏa thích.

Vi Tiểu Bảo đáp :

- Ngươi giết bạn ta rồi, ta không chơi với ngươi nữa.

Đột nhiên nghe đánh "vù" một tiếng. Bóng người thấp thoáng. Quy Chung đã vụt lại túm lấy Vi Tiểu Bảo xách ra cửa.

Hắn động thủ cực kỳ mau lẹ khiến cho quần hùng Thiên Địa Hội không ai kịp ngăn cản.

Quy Chung cười ha hả reo lên :

- Ngươi chơi trò bịt mắt bắt dê với ta.

Quy Tân Thụ hầm hầm tức giận quát :

- Chung nhi ! Đặt gã xuống !

Quy Chung không dám trái lệnh phụ thân đành đặt Vi Tiểu Bảo xuống.

Quy nhi nương an ủi hắn :

- Hài nhi ! Để chúng ta đi mua hai tên thư đồng làm bạn với người.

Quy Chung đáp :

- Bạn với thư đồng chẳng thú gì. Thằng nhỏ này hay lắm ! Chúng ta mua gã quách.

Quy Tân Thụ thấy con làm cho rơ mặt, liền dắt tay hấn rảo bước ra cửa.

Quần hùng ngơ ngác nhìn nhau, đều nghĩ bụng :

- Ngô Lục Kỳ nổi tiếng anh hùng một thời mà chết về tay một tên ngốc, thực là oan uổng !

Vi Tiểu Bảo nói :

- Thừa sư phụ ! Đệ tử đi mời bà bà tỷ tỷ ra để cùng các vị tương kiến.

Rồi gã cùng Song Nhi chạy vào hậu đường , không ngờ Hà Dịch Thủ đã bỏ đi từ trước rồi.

Bọn Tam thiếu nhưng đều nói là đàn bà con gái không tiện hội kiến với quần hùng, chỉ sai bảo bộc phụ bày cơm rượu để khoản đãi tân khách.

Hôm sau Vi Tiểu Bảo bái biệt chủ nhân cùng bọn Trần Cận Nam chia đường vào kinh thành.

Trần Cận Nam nói :

- Tiểu Bảo ! Vợ chồng Quy nhị hiệp định đi hành thích Hoàng đế. Các vị đã nhận lời để thương nghị rồi sẽ quyết định. Vậy khi người tới Bắc Kinh đừng thông tri cho Hoàng đế để y kịp thời phòng bị.

Vi Tiểu Bảo đã định bụng từ trước như vậy, bây giờ nghe sư phụ nói huych toẹt ra, vội đáp :

- Dĩ nhiên là thế ! Hoàng đế chiếm cứ giang sơn của người Hán chúng ta, tiểu tử có làm quan trong triều cũng chỉ là vâng lệnh của lão nhân gia, khi nào lại thực lòng với y ?

Trần Cận Nam nói :

- Có thể mới phải. Nếu người nói không thực tâm, làm việc phản bội anh em, thì ta là người đầu tiên chẳng dung tha người.

Vì Tiểu Bảo đáp :

- Xin sư phụ cứ yên tâm, chẳng khi nào có chuyện đó.

Gã dẫn bọn Song Nhi, Từ Thiên Xuyên và bọn Trương Dũng, Triệu Lương Đồng cùng về Bắc Kinh.

Gã vừa về tới ngõ Đồng Mạo liền nghĩ ngay đến việc vào ra mắt vua Khang Hy, trong lòng tự nhủ :

- Tiểu Hoàng đế là người bạn hữu rất thân của ta, khi nào ta để y bị chết về tay ba con rùa ? Được ! Ta vào cung dẫn bọn thị vệ phòng thủ nghiêm mật. Ta đã hứa với sư phụ không thông tin cho Hoàng đế, song ta vẫn phòng ngừa ba con rùa không thể để chúng đắc thủ. Như vậy vừa khỏi thất tín với sư phụ , vừa cứu được hảo bằng hữu.

Nhưng gã sắp ra cửa thì Trần Cận Nam đã hoá trang đưa bọn Cổ Chí Trung , Mã Siêu Hưng tới nơi. Vì Tiểu Bảo ngấm ngấm hồi hộp, đành gượng gượng phần khởi tinh thần thết yến khoản đãi.

Chẳng mấy chốc quần hùng Thiên Địa Hội cũng lục tục kéo đến. Tiếp theo Mộc Kiếm Thanh dẫn bọn Thiết bối thương long Liễu Đại Hồng, Dao đầu sư tử Ngô Lập Thân, Thánh thủ cư sĩ Tô Cương vào.

Nguyên bọn người Mộc Vương phủ đã ở Bắc Kinh từ trước, nay được tin liền tới tụ hội .

Mọi người ăn cơm xong hồi lâu mới thấy ba người ở Quy gia tới. Vì Tiểu Bảo lại sai mở tiệc riêng, nhưng Quy nhị nương gạt đi.

Bọn ta ăn cơm rồi.

Quy Chung nhìn ngang nhìn ngửa thấy cách trần thiết trong phủ đệ rất lịch sự và sang trọng liền nói :

- Tiểu oa oa ! Nhà người đây so với Ngũ hoa cung của Bình Tây Vương cũng chẳng kém gì mấy . Người nói đúng thật. Ngô Tam Quế quả là bá phụ người.

*** vietkiem.com ***